

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۳۰ اکتوبر ۲۰۱۶

اووه څلویښتم مجلس (د ضرر پروخت له خلکوڅخه لیری والی)

دسی شنبی په ورځ د ۵۴۵ هجری قمری کال دشعبان په اوله نیټه شیخ عبدالقادر (رضی الله تعالی عنه) په مدرسه کی داسی وفرمایلی: علم زده کړه او هغه پکار واچوه او اخلاص ولره، اوله غیره څخه لیری والی وکړه (قُلِ اللهُ تَمَّ نَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ) - «خدای راوغوره او وروسته دوی خوشی کړه ترڅو په خپلو باطلو فکرونو کی سرگردانه اوسی. سوره انعام آیه: ۹۱». داسی ووايه لکه څرنګه چی ابراهیم علیه السلام وویل: (فَاتَّهَمُ عَدُوِّيَ الْاَرَبُ الْعَالَمِيْنَ) - «دوی زما سره دښمن دی، ولی ددواړو نړیو څښتن. سوره شعرا، آیه: ۷۷»

هرکله که دخلک دخان پروراندی مضر وګڼل نوله دوی څخه لیری شه، او هرکله چی دبشپړ توحید مرحلی ته ورسیدی اوشرک او پلیدی دی له زره څخه ووتی، نوددوی خواته لاړشه، له دوی سره ګډشه، اودخدای عزوجل خواته یی هدایت کړه. پوه شه چی دخواصومرګ عبارت دی له: پرخلکو داعتماد له لاسه ورکول، له خانه داختر اوارادی سلب کول اودخدای دغوښتنی پروراندی تسلیمیدل، هرچاته چی دامرګ ورسید، دخدای عزوجل پروراندی جاویدانی (تل پاتی) ژوند ته رسیږی. مړینه یی، غیبت یی، خوب یی یوه لحظه وی، اوله هغی وروسته وینتوب اوهوښیاری. که دداسی مرګ په هیله یی باید دمعرفت له زلاله اودقرب له حلاوته څخه بهره مندشی، اودحق په درشل باندی خای ناستی اوسی، ترڅوی قدرت لاسونه ستا فریاد ته ورسیري، اوابدی ژوند ته دی ورسوی.

نفس لره خواړه دی، زړه لره خواړه دی، اوباطن لره خواړه، دهمدی اصل پرعنایت دی چی پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایلی دی: (اِنَّیْ اَظْلُّ عِنْدَ رَبِّيْ فَيَطْعَمُنِيْ وَيَسْقِيْنِيْ) - «زه دحق دعنایت اوپاملرنی په سیوری کی اوسم، ماته یی خواړه اوڅښاک کرامت فرمایلی». یعنی زماباطن یی دمعانی په کشف سره آگاه کړی، اوروح ته می یی دروحانیت مقام عطا کړ، او هغه خواړه چی دروح لپاره ځانګړی دی، پری وخوړل. دحضرت رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) دوارثانو حال چی هماغه عامل علماء دی، چی په باطنی اخلاص کی صادق دی، دغه دی چی لومړی جسماً اوروحاً ارتقاء مومی، بای په قلب اوباطن دقرب منزل ته پورته کیږی، یوازی په ځان سره دوی دخلکو ترمنځ دی.

(ای قومه) دراستانو دقوم له پاته شونو یی وخورئ، ددوی دظرف له پاتیشونوڅخه یی وڅښی. ای دعلم مدعی، ستاعلم پرته له عمله اعتبارنلری، اوهمدارنګه پرته له اخلاصه عمل هم بی ارزښته اوبی بیی دی، ځکه بی علمه اوبی اخلاصه علم دبی روحه کالبد په څیردی. داخلاص علامت دادی چی دخلکو مدح اودم ته پام ونکړی، اودنورو خلکولاسونوته

دی سترگی نه وی، بلکه دخدای حق دی باید اداء کړی وی او عبادت دی یوازی دده درضا لپاره ترسره کړی نه دمدادی گتودلاس ته راوړلو، باید دحق لپاره عمل وکړی، نه دباطل لپاره. هغه څه چی دخلکو سره دی پوستکی دی، او هغه چی دخدای سره دی مغز دی. هرکله چی دصدق اوصفا کامله شوه اواخلاص دی دوام وموند، دحق پروراندی به حاضرشی، اوددی مغزله خوړوڅخه به درباندی وخورل شی. په پایله کی به دمغزله مغزه، دباطن له باطنه، دمعنی له معنی څخه خبرشی، بیابه له هرڅه چی پرته له خدایه دی لیری شی، اوقلبا اوباطنابه په ده ایمان ولری نه په ظاهره اوپه جسم باندی.

زهده په زړه پوری تړلی دی، نه په جسم پوری، اعراض په باطن دی نه په ظاهره، کتنه اوڅیړنه اوصحیح لید په معانی دی نه په مبانی، سترگی باید دحق لوری ته وی نه دخلکو خواته، مخامخ کیدنه اوحادثه دهغه چا لپاره چی دخدای سره دی، نه دخلکوسره. دنیا او هغه څه چی په هغی کی دی معدوم(فانی) وگنه، داسی چی (یقین ولری) چی نه دنیا شتون لری اونه پرته دخدای له ذاته کوم څه، (یعنی دخدای لپاره ذاتی اصالت مه قایل کیره) دخدای دوستداران چی دخلکو خاصان دی گران وگنه، شهیدان چی ددبمنانوپه تورو شهیدکیری، دلورمقام درلودونکی دی، نوپام وکړه چی هغه شهیدان چی دمحبیت په تیغ شهیدان کیری، باید دکوم مقام اوقرب درلودونکی دی!

دیروی بنارونه دهغی داوسیدونکو دمعاصیوله وجهی ورائیری، ځکه گناوی بنارونه رنگوی اوخلک هلاکوی. ستاوجود هم دنباره بول دی، که دگناه وکړه نوځان دبدن ورائی ته چمتو کړه، اوطبعی دی چی دجسد ورائی ددین ورائی هم په ځان پسی لری، دبدن په روندوالی اوکونوالی اوبدنی عیبونو اونوروبیماریوبه گرفتاره شی، اوتنگدستی اوستومانی به دی پرخواشی، چی ددوست اودبمنان اړ به دی کړی.

وای پرتا! دخدای عزوجل سره خدعه اونیرنگ مکوه. په ظاهره دخدای لپاره عمل کوی، اما په باطن کی دخلکو درضایت غوښتونکی بی. خلکو ته چاپلوسی کوی، ریاکاری کوی، اوخدای هیره وی، پوه شه چی دیرزربه مفلس اوپه تشو لاسونو له دنیا څخه ووزی. ای دباطن ناروغه، ددرمان په فکرکی اوسه، البته دادرملنه یوازی دصالحو بندگانو سره موندلای شی. داروله دوی څخه وغواره اوپکاریی واچوه، ترڅو خپله روغتیا بیا مومی، اوابدی روغتیا دی زړه اوباطن ته راوگرزی. دباطن سترگی پرانیزه اوخدای وگوره. دمحبینو سره اوسه، دوی هغه دوستان دی چی پرته له خدایه بل ته نه گوری، ولی هغه زړه چی پکی بدعت وی، څرنگه به خدای ته راوگرزی؟!

(ای قومه) دحق پیروی وکړی، اوله بدعت څخه لیری اوسی، دخدای دمقدراتوسره سازگاره اوسی، اوله مخالفته پرهیزوکړی. مطیع اوسی اونا فرمانی مه کوی، اخلاص ولری اوله شرکه ډډه وکړی، دحق عزوجل درگاه مه خوشی کوی، اوخپلی تولی اړتیاوی له ده څخه وغواړی، نه له نورو څخه، له ده څه مرسته وغواړی، نه له غیره څخه، پرده توکل وکړی، نه پر بل چا. اوتاسو ای خواصو! خپل ټول وجود خدای ته تسلیم کړی، اودده په امرراضی اوسی، پرته دغوښتنی اوباداش څخه تل دده په یاد اوسی. آیا دخدای عزوجل قول موندی اوریدلای چی ځینوآسمانی کتابونوکی بی فرمایلی: «هرڅوک چی پرته دپاداش له غوښتنی زما په یاد کی اوسی، داسی انعام به ورکرم چی هیڅ غوښتونکی ته می نده ورکړی!» ای هغه چاچی دده په یاد مشغول بی، اودده درضالپاره دی زړه مات دی! آیا دغه پاداش درته کافی ندی چی خدای ستا جلیس اوهم ناستی واوسی؟ خپله بی فرمایلی: (أَنَا جَلِيسُ مَنْ دَكَّرَنِي) - «زه دهغه چاسره هم ناستی یم چی زما په یاد کی وی». اوبیایی فرمایلی: (أَنَا عِنْدَ الْمُتَكَبِّرَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ أَجَلِي) - «زه دهغه چا سره یم چی زړه بی زمالپاره مات شوی وی».

(ای دخدای بنده) دخدای یاد تا دحق قرب ته رسوی، اودمیلمه په څیربه داکرام ور وی، خصوصا څوک چی دپادشاه میلمه وی. کوم څه تا ددغه ملک اومطلق واکمن له یاده باسی؟ ډیر ژر به ددنیا دملک اوشتوڅخه جداسی، اوپوه به شی چی دنیا اصلا اصالت نلری، او هغه څه چی جاویدانی دی آخرت دی.

له ماڅخه دفقریه وجه مه تینته، زه له تاسواوله ټول شرق او غرب څخه بی نیازه یم. زما قصد ستاسو ژغورل اوفلاح ده. دخدای په دین کوم څه مه ابداع کوه، اونل له دوو عادلو شاهدانوڅخه پیروی وکړه، چی یو بی کتاب اوبل سنت دی، ځکه دادواړه کولای شی تاسو دخدای ته ورسوی. اوپوه شه هرکله که مو نوبت وکړ اوپه دین کی مو بدعت رامنځ ته کړ، ستا شاهد به ستا عقل اودنفس هواوی، چی اورته به ستا راهنما وی. تابه فرعون او هامان اودهغوی لښکروته ورسوی.

پرتالازمه ده چی علم زده کړی، اوپه اخلاص سره په هغی عمل وکړی. خپل ټول زیار اوکوښښ دعلم په طلب پسې ولگوه، اوپه بشپړ اخلاص په هغی عمل وکړه. ددنیا په طلب کی له حده ډیرکوښښ مکوه، ځکه چی ژرله هغی بیلیری. پس خپل زیار دآخرت په طلب اودهغه څه چی درته معنوی گټه لری، ولگوه.

(ای دخدای بنده) دحق عزوجل په رضا وتړل شه، هرکله که دخدای له تراضی شو، ته به پری گران اوسی. درزق اوروزی غم له زړه وباسه، ځکه رزق دخدای له لوری درته رسیږی. باطلی اندیښنی له زړه وباسه، او یوازی دحق مهرپه زړه کی وساته، هرکله که دی داوکره ټول غمونه به دی لیری شی. ستاهم او غم څه دی؟ که دغم ددنیا لپاره دی، نو ددینا سره یی، اوکه دآخرت په اندیښنه کی یی، آخرت له تاسره دی، که دخلکوپه هکله فکرکوی، دخلکو سره یی، اوکه دحق سره مشغول یی دحق سره یی، اوپوه شه چی په دنیا او آخرت کی له خدای سره یی.

«ربنا اتنا فی الدنيا حسنه وفي الآخرة حسنه وقنا عذاب النار» آمین.